

ΣΑΝ ΝΑ ΗΤΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΓΕΓΟΝΟΤΑ

776 π.Χ. Αρχίζουν στην Ολυμπία οι πρώτοι Ολυμπιακοί Αγώνες.

1821. Οι Έλληνες με επικεφαλής τον πρίγκιπα Αλέξανδρο Καντακουζηνό, καταλαμβάνουν τη Μονεμβασιά. Είναι το πρώτο κάστρο που πέφτει στα χέρια των επαναστατών.

1833. Με βασιλικό διάταγμα, η Εκκλησία της Ελλάδος ανακηρύσσεται αυτοκέφαλη και υπάγεται στο κράτος. Η μονομερής αυτή ενέργεια δεν αναγνωρίζεται από το Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως.

1888. Ο Τζον Ντάνλοπ λαμβάνει δίπλωμα ευρεσιτεχνίας για το ελαστικό τροχοφόρου.

1908. Ο Κωνσταντίνος Τσικληπής κατακτά στους Ολυμπιακούς Αγώνες του Λονδίνου το αργυρό μετάλλιο στο ύψος άνευ φοράς με άλμα 1.55 πίσω από τον Ρέι Γιούρι (1.575) από τις ΗΠΑ.

1974. Πνιγμένη στο αίμα του εγκλήματος στην Κύπρο, η χαύνη της Αθήνας καταρρέει. Σε σύσκεψη με τη συμμετοχή και πολιτικών, αποφασίζεται να κληθεί από το Παρίσι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής. Στην Κύπρο, παραπέμπεται από την προεδρία ο διορισμένος Νίκος Σαμψών και τη θέση του παίρνει ο Γλαύκος Κληρίδης.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

1888. Ρέιμοντ Τσάντλερ, αμερικανός συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων, δημιουργός του ντετέκτιβ Φίλιπ Μάρλοου. (Θαν. 26/3/1959)

1905. Αρτέμ Μικογιάν, σοβιετικός αεροναυπηγός. Μαζί με τον Μιχαήλ Γκούραβιτς σχεδίασε τα περίφημα σοβιετικά μαχητικά MiG (από τα αρχικά των επωνύμων τους). (Θαν. 9/12/1970)

1957. Νίκος Γκάλης, ο κορυφαίος Έλληνας καλαθοσφαιριστής.

ΘΑΝΑΤΟΙ

1875. Ισαάκ Σίγκερ, αμερικανοεβραίος εφευρέτης της ραδιομηχανής, την οποία παρουσίασε το 1851, εγκαινιάζοντας τη μέθοδο της σταυροβελονιάς. (Γεν. 27/10/1811)

1957. Τζουζέπε Τομάσι Ντι Λαμπεντούζα, ιταλός ευγενής και συγγραφέας του Γατόπαρδου, που μετέφερε επιτυχημένα στον κινηματογράφο ο Λουκίνο Βισκόντι. (Γεν. 23/12/1896)

1996. Αλίκη (Σταματίνα) Βουγιουκλάκη, ηθοποιός. (Γεν. 20/7/1934)

Αλίκη Βουγιουκλάκη (1934 – 1996)

Η «εθνική σταρ της Ελλάδος» γεννήθηκε στις 20 Ιουλίου του 1934 στο Μαρούσι. Τρεις μέρες αργότερα αρρώστησε με πνευμονία και αμέσως οι γονείς της φώναξαν ιερέα να τη βαφτίσει. Το όνομα που της έδωσαν: Αλίκη - Σταματίνα. Τα παιδικά της χρόνια ήταν ιδιαίτερα δύσκολα και φτωχικά. Στην κατοχή ο πατέρας της δολοφονήθηκε και η μητέρα της ανέλαβε μόνη της να μεγαλώσει τα τρία παιδιά, την Αλίκη, τον Αντώνη και τον Τάκη.

Από μικρή η Αλίκη λάτρευε τη Μαίρη Πίκφορντ και την Γκρέτα Γκάρμπο. Το πλούσιο υποκριτικό της ταλέντο διαφάνηκε από τα παιδικά της ακόμα χρόνια, πρωταγωνιστώντας στις περισσότερες σχολικές θεατρικές παραστάσεις. Το 1952 έδωσε εξετάσεις στη δραματική σχολή του Εθνικού Θεάτρου, κρυφά από την οικογένειά της, καθώς το επάγγελμα του ηθοποιού εθεωρείτο ντροπή την εποχή εκείνη. Το 1953, όντας στο δεύτερο έτος της σχολής, της ανατέθηκε ο μικρός ρόλος της Λουίζόν στον «Κατά φαντασίαν ασθενή» του Μολιέρου, ενώ τον ίδιο χρόνο πήρε και το ρόλο της Ολυμπίας στις «Φουσκοθαλασσιές» του Δημήτρη Μπόγρη.

Το καλοκαίρι του 1954, πριν ακόμα τελειώσει τη δραματική σχολή κι ενώ επέστρεφε από τις διακοπές της, την κάλεσε ο σπουδαίος ηθοποιός και σκηνοθέτης Νίκος Χατζόπουλος για να αντικαταστήσει την Άννα Συνοδινού, που αποχώρησε από το θίασο, στο ρόλο της Ιουλιέτας. Για να παίξει στο έργο χρειάστηκε να πάρει ειδική άδεια από τη σχολή της, έχοντας στη διάθεσή της μόνο τρία μερόνυχτα για να προετοιμαστεί και να μάθει το ρόλο. Η Ιουλιέτα της μπορεί να μην ήταν υπόδειγμα σεξπικρικής ερμηνείας, κοινό και κριπικό, όμως, χειροκρότησαν την προσπάθειά της.

Ακολουθεί η πρώτη εμφάνισή της στον κινηματογράφο το 1954 με την ταινία «Το Ποντικάκι», η συνεργασία της με το θίασο Κοιτοπούλη, το θίασο της Κατερίνας και τέλος με το θίασο του Κώστα Μουσουρή, ο οποίος την έκρισε πρωταγωνίστρια.

Το 1961 η Αλίκη Βουγιουκλάκη συγκροτεί τον δικό της θίασο, ανεβάζοντας

τα έργα «Καίσαρ και Κλεοπάτρα», «Χτυποκάρδια στο θρανίο» κ.α. Στο μεταξύ, γνωρίζεται με το Φιλοποίμενα Φίνο, συνεργάζεται με την εταιρεία του, τη «Φίνος Φιλμ», και μαζί κάνουν πολλές από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του ελληνικού κινηματογράφου. Ξεχωρίζουν: «Η Αλίκη στο Ναυτικό», «Η Λίζα και η άλλη», «Η κόρη μου η Σοσιαλίστρια», «Η Μαρία της Σιωπής», «Ο αγαπητικός της Βοσκοπούλας», «Το κορίτσι με τα παραμύθια», «Διακοπές στην Αίγινα», «Ερωτας στους αμμόλοφους», «Αστέρω», «Το ξύλο βγήκε από τον παράδεισο», «Μανταλένα», «Η Υπολοχαγός Νατάσσα», «Η ψεύτρα» κ.α.

Οι ρόλοι της, κατά κανόνα της χαριτωμένης σκανδαλιάρας κοπέλας, είχαν μεγάλη απήχηση στο κοινό και εξασφάλισαν στην ηθοποιό σπάνια δημοτικότητα. Με τον ρόλο της στη «Μανταλένα» κέρδισε το βραβείο του Α' Γυναικείου Ρόλου, το 1960, στο Φεστιβάλ Ταινιών Θεσσαλονίκης, ενώ η ίδια ταινία εκπροσώπησε την Ελλάδα στο διεθνές κινηματογραφικό φεστιβάλ των Καννών, όπου άφησε πάρα πολύ καλές εντυπώσεις. Η «Υπολοχαγός Νατάσσα» θεωρείται η μεγαλύτερη εισπρακτική επιτυχία στην ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου, ενώ και οι δύο επόμενες εισπρακτικές κινηματογραφικές επιτυχίες ανήκουν στη Βουγιουκλάκη.

Η συνάντησή της το 1959 στα κινημα-

τογραφικά πλατό της ταινίας «Αστέρω» με τον Δημήτρη Παπαμχαΐλ αποτέλεσε απαρξή της ιστορίας του διασημότερου ζευγαριού στην ιστορία του ελληνικού κινηματογράφου και του θεάτρου. Στις 18 Ιανουαρίου 1965 ενώθηκαν με τη δεσμά του γάμου και απέκτησαν ένα παιδί, τον Γιάννη. Ωστόσο, ο θυελλώδης γάμος τους δεν κράτησε πολύ... Διαλύθηκε, έπειτα από δικαστικές μάχες, στις 4 Ιουλίου του 1979. Εκτός από τις δεκάδες ταινίες που γύρισαν μαζί, από το 1964 έως το 1974 συνεργάστηκαν σε θίασο που συνέστησαν οι δυο τους. Μία από τις πολλές θεατρικές επιτυχίες τους ήταν στο έργο του Μπέρναρ Σο «Ωραία μου κυρία».

Μετά την παρακμή του ελληνικού κινηματογράφου, η Αλίκη Βουγιουκλάκη επικέντρωσε τη δραστηριότητά της στο θέατρο, ενώ ασχολήθηκε και με την τηλεόραση. Μεγάλες θεατρικές επιτυχίες ήταν το «Καμπαρέ», «Εβίτα», «Ωραία μου κυρία», «Πέπσο», «Λυσιοστράτη». Η θεατρική της παρουσία έκλεισε το 1996 με το έργο «Η Μελωδία της Ευτυχίας» των Ρότζερς και Χάμερσταϊν, στο ρόλο της Μαρίας. Λίγο αργότερα, οι γιατροί διέγνωσαν καρκίνο καλπάζουσας μορφής. Ο θάνατός της, μόλις τρεις μέρες μετά τα γενέθλιά της, στις 23 Ιουλίου 1996, βύθισε στο πένθος ολόκληρο τον ελληνισμό.

ΤΙ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΑΛΛΟΙ...

Ο «σοβιετολόγος» Τσίπρας και τα παιδιά στο σοσιαλισμό

«...Εκπέμψατε παρανόμως και από ιδιωτικό στούντιο ένα πειρατικό σήμα, που εκθίπει τη χώρα διεθνώς, με αισθητική που παραπέμπει στα κανάλια της Σοβιετικής Ένωσης της δεκαετίας του 1970 και στα κινούμενα σχέδια του Μπόλεκ και Λόλεκ» (ομιλία Τσίπρα στη Βουλή στο ν/σ για ΝΕΡΙΤ). Αμα θέλεις να κυβερνήσεις, να διαχειριστείς, δηλαδή, το σύστημα και την κρίση του, δε σε σταματάει τίποτα. Λογικό και επόμενο είναι

να καταφεύγεις κι εσύ στον αντικομμουνισμό και τη συκοφάντηση του σοσιαλισμού. Πώς αλλιώς θα πείσεις το σύστημα πως είσαι ικανός να πάρεις το χρίσμα;

Αλλά τον Μπόλεκ και Λόλεκ τι τον πίνεις στο στόμα σου; Δε σου κόβει; Και καλά, δεν ήξερες, δε ρώταγες; Γιατί θα 'πρεπε να ξέρεις, και αν δεν το ξέρεις να το μάθεις, ότι τα πολωνικής καταγωγής σκανταλιάρικα αγοράκια, ο Μπόλεκ και ο Λόλεκ, είναι από

τα καλύτερα στον τομέα της ψυχαγωγίας των μικρών παιδιών. Κινούμενα σχέδια πολύ ανώτερα από κάθε παιδαγωγική άποψη, με προβολή ιδανικών και αξιών ιδιαίτερα επωφελή σε μικρά παιδιά που χιτίζουν την προσωπικότητά τους.

Κινούμενα σχέδια παραγωγής της δεκαετίας του '70, κι όμως τόσο σύγχρονα που για δεκαετίες ολόκληρες έχουν ψυχαγωγήσει και ενθουσιάζει γενιές και γενιές παιδιών με

τα καμώματά τους. Κι αυτό δεν είναι τυχαίο, γιατί περιγράφουν τις καθημερινές σκανταλιές και «περιπέτειες» δύο μικρών αγοριών που παίζουν ανέμελα, χωρίς έγνοιες και σκοτούρες. Ετσι δε θα 'πρεπε να είναι τα μικρά παιδιά; Και έτσι ήταν τα παιδιά που ζούσαν στις χώρες του σοσιαλισμού, όπου στο λεξιλόγιο το δικό τους και των γονιών τους δεν υπήρχε ούτε η ανεργία, ούτε η φτώχεια, ούτε η ανασφάλεια και η αβεβαιότητα.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ